

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 80.

Vydána dne 13. prosince 1949.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(247.—253.) **247.** Zákon o vyznamenáních a čestných uznáních. — **248.** Zákon o věrnostním přídavku horníků. — **249.** Zákon o berních úlevách při uspořádání některých právních poměrů družstev, spolků a jiných právnických osob. — **250.** Zákon, kterým se mění a doplňuje zeměměřický zákon. — **251.** Nařízení, kterým se zmocňují ministři financí a národní obrany, aby některým bývalým příjemcům odpočivných a zaopatřovacích platů obnovili nárok na tyto platy. — **252.** Nařízení o vrácení československého státního občanství osobám německé národnosti. — **253.** Nařízení o zrušení nejvyššího úřadu cenového.

247.**Zákon****ze dne 17. listopadu 1949****o vyznamenáních a čestných uznáních.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

V y z n a m e n á n í.

§ 1.

(1) Vláda může se souhlasem presidenta republiky nařízením zakládat vyznamenání, a to řády a jiné druhy vyznamenání.

(2) Řád je projevem vděčnosti a uznání za vynikající zásluhy o Československou republiku, zejména o její pracující lid, dále za zvláště významnou činnost tvůrčí, jakož i za úspěšný a vynikající čin velitelský nebo za hrdinství při obraně vlasti.

(3) Jiné druhy vyznamenání jsou projevem vděčnosti a uznání za vynikající činnost nebo výkon nebo za zvláště vynikající statečnost, odhodlanost nebo obětavost, projevené ve prospěch celku.

§ 2.

Vláda může se souhlasem presidenta republiky stanovit nařízením pro vyznamenané přednostní práva, výhody a zvláštní pocty nebo peněžní a jiné odměny, které mohou býti spolu s vyznamenáním udělovány.

§ 3.

(1) Vyznamenání propůjčuje prezident republiky; prezident republiky může zmocnit jiný orgán, aby jeho jménem vyznamenání propůjčoval.

(2) Návrh na propůjčení vyznamenání činí prezidentu republiky vláda.

§ 4.

Vyznamenání lze propůjčit občanům i cizincům (též po smrti) nebo souborům osob, jako pracujícím skupinám, anebo vojenským a podobným útvarům, podnikům, ústavům a státním orgánům (dále jen „útvary“) nebo jejich symbolům.

§ 5.

Presidentu republiky přísluší nejvyšší stupně všech československých vyznamenání; podržuje je, i když přestane být presidentem republiky, leč by ztratil svůj úřad pro velezradu.

§ 6.

(1) Vyznamenaný dostane zároveň s vyznamenáním listinu o tom, že mu vyznamenání bylo propůjčeno (diplom).

(2) Vyznamenání a diplom se ponechávají při úmrtí vyznamenaného jeho rodině.

(3) Při zániku vyznamenaného souboru osob nebo vyznamenaného útvaru se vrátí vyznamenání a diplom úřadu, který vyznamenání spravuje.

Část druhá.

Čestná uznání.

§ 7.

(1) Čestnými uznáními jsou čestné tituly, veřejná uznání a pamětní odznaky.

(2) Vláda může nařízením stanovit pro zvláště zasloužilé a vynikající pracovníky čestné tituly, jakož i pocty s nimi spojené. Akademické tituly, udělované vysokými školami, a čestné občanství nejsou tím dotčeny.

(3) President republiky, vláda nebo její členové mohou projevovat veřejné uznání. Podrobnosti určí vláda nařízením, které vydá se souhlasem presidenta republiky a v němž může také stanovit, kdy s veřejným uznáním jsou spojena přednostní práva, výhody a zvláštní pocty nebo peněžní a jiné odměny.

(4) Vláda může usnesením zakládat pamětní odznaky a určit podrobnosti o jejich udělování; pamětní odznaky se nenosí na stužce.

Část třetí.

Společná ustanovení.

§ 8.

Českoslovenští občané (soubory osob a útvarů) mohou cizozemská vyznamenání a cizozemské čestné tituly přijímat jen, svolí-li k tomu president republiky na návrh vlády.

§ 9.

(1) Dopustil-li se vyznamenáný jednání, které ho činí nehodným vyznamenání nebo čestného uznání, nebo vyšly-li dodatečně najevo skutečnosti, svědčící o tom, že vyznamenání nebo čestné uznání mu bylo nezaslouženě propůjčeno, ztrácí vyznamenání nebo čestné uznání. Z týchž důvodů pozbývá práva nosit cizozemské vyznamenání nebo užívat cizozemského čestného titulu.

(2) O tom, zda nastaly skutečnosti podle odstavce 1, rozhoduje šestičlenná komise, která se zřizuje pro celé státní území při ministerstvu vnitra. Členy komise a jejich zástupce jmenuje a odvolává vláda. Rozhodnutí komise je konečné. Její jednací řád vydá ministerstvo vnitra vyhláškou v Úředním listě.

(3) Ustanovení trestních zákonů o ztrátě nebo odnětí vyznamenání a čestných uznání zůstávají nedotčena.

§ 10.

Kdo si neprávem osobuje vyznamenání nebo čestné uznání, kdo bez souhlasu presidenta republiky veřejně nosí cizozemské vyznamenání nebo užívá cizozemského čestného titulu, kdo založí nebo udělí odznak, který by mohl vést k záměně s vyznamenáním nebo s pamětním odznakem, jakož i kdo veřejně nosí takový odznak, bude potrestán — pokud nejde o čin trestný soudně — okresním národním výborem pokutou do 50.000 Kčs nebo trestem na svobodě do tří měsíců. Pro případ nedobytnosti vyměří se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do tří měsíců.

§ 11.

(1) Doposud založená vyznamenání a čestná uznání nejsou tímto zákonem dotčena; pro jejich další propůjčování, pro jejich odnímání a pro změnu nebo zrušení předpisů o nich platí tento zákon.

(2) Zrušují se zákon ze dne 21. října 1936, č. 268 Sb., o řádech a titulech, a zákon ze dne 25. března 1948, č. 55 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 21. října 1936, č. 268 Sb., o řádech a titulech.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.,

též za ministra
Dr. Clementisa

Fierlinger v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Dolanský v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

248.**Zákon****ze dne 17. listopadu 1949****o věrnostním přídatku horníků.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

V uznání věrnosti hornickému povolání a zásluh o hospodářskou výstavbu státu se poskytuje věrnostní přírůbek v dolech, kde jsou zavedeny státní katalog prací a normy schválené jako pevné, jakož i soustava progresivních mezd, jež zároveň snižuje náklady na jednotku výroby (dále jen „závody“).

§ 2.

Věrnostní přírůbek se slavnostně vyplácí ke Dni horníků, po prvé v roce 1950.

§ 3.

(1) Věrnostní přírůbek přísluší:

- a) zaměstnancům a hornickým učnům, kteří vykonávají hornické práce pod zemí nebo práce těmito pracím postavené na roveň a jejichž výkony odpovídají stanoveným podmínkám,
- b) zaměstnancům a hornickým učnům, kteří vykonávají práce při hlubinném provozu těžby a vyhledávání nafty a zemního plynu nebo přípravné práce pro povrchové dobývání uhlí a jejichž okruh vyhlásí ministerstvo průmyslu v dohodě s ministerstvem práce a sociální péče v Úředním listě.

(2) O tom, co spadá pod pojem prací pod zemí a prací jim na roveň postavených, rozhodují předpisy vydané pro obor národního pojištění.

§ 4.

(1) Zaměstnanci (učni) přísluší věrnostní přírůbek jen, vykonával-li práce uvedené v § 3 nepřetržitě v témže závodě v době od 1. srpna roku bezprostředně předcházejícího do 31. července roku, v němž se věrnostní přírůbek vyplácí (dále jen „rozhodná doba“).

(2) Podmínka zaměstnání v témže závodě jest splněna také, přestoupil-li zaměstnanec (učení) do jiného závodu na příkaz zaměstnavatele.

(3) Zaměstnanci (učni), jenž byl z práce pod zemí přeřazen do práce na povrchu z příkazu zaměstnavatele nebo pro nemoc nebo úraz, náleží věrnostní přírůbek, pokud pracoval v témže závodě po celou rozhodnou dobu, i když práce pod zemí nebo práce jim na roveň postavené nevykonával po celou tuto dobu.

(4) Do doby rozhodné pro vznik nároku na věrnostní přírůbek a pro jeho výpočet se započítává zaměstnancům doba prací uvedených v § 3, které vykonávali jako

- a) příslušníci dobrovolných pracovních brigád,
- b) příslušníci vojenských oddílů přidělených k báňským pracím,

pokud bezprostředně po skončení dobrovolné pracovní brigády, po případě bezprostředně po skončení vojenské služby, vykonávali tyto práce v zaměstnaneckém poměru.

§ 5.

(1) Výše věrnostního přídatku závisí na věrnosti zaměstnance k závodě, na míře, v jaké plní své úkoly a na druhu jeho práce (§ 3).

(2) Základem pro výpočet věrnostního přídatku je v zásadě hrubá mzda (vychovávací příspěvek) dosažená v rozhodné době. U zaměstnanců, na něž se vztahuje ustanovení § 4, odst. 3, je základem hrubá mzda (vychovávací příspěvek), jež byla v rozhodné době celkem dosažena za práci pod zemí nebo práci jí na roveň postavenou.

(3) Podrobné podmínky, zejména vymezení základů pro výpočet věrnostního přídatku a rozsah nároku na něj, upraví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvy průmyslu a financí a vyhlásí v Úředním listě. Ve vyhlášce stanoví také podmínky a rozsah nároku důlnětechnických zaměstnanců na věrnostní přírůbek.

§ 6.

Věrnostní přírůbek zaměstnanců, kteří vstoupili do hornictví po dni počátku účinnosti tohoto zákona, činí za nepřetržitý, po celou první rozhodnou dobu trvající výkon prací podle § 3 v témže závodě nejméně 5.000 Kčs.

§ 7.

(1) V závodech, kde budou zavedeny státní katalog prací a normy schválené jako pevné, jakož i soustava progresivních mezd nejpozději do 31. prosince 1949, bude do základu pro výpočet věrnostního přídatku pojata již hrubá mzda za práci konanou v době od 1. srpna 1949. Tam, kde budou zavedeny státní katalog prací a normy schválené jako pevné, jakož i soustava progresivních mezd až po 1. lednu 1950, přísluší věrnostní přídatek teprve za práci konanou v době od prvního dne měsíce následujícího po jejich zavedení.

(2) Postup schvalování norem jako pevných upraví vyhláškou v Úředním listu ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem průmyslu a Ústřední radou odborů.

§ 8.

Za každou neomluvenou zameškanou směnu se krátí věrnostní přídatek o 25%. Stejně se krátí i věrnostní přídatek stanovený podle § 6.

§ 9.

Věrnostní přídatek se nezapočítává do částky rozhodné pro stanovení náhrady za dovolenou, nezahrnuje se do vyměřovacího základu podle zákona o národním pojištění a je osvobozen od daně ze mzdy.

§ 10.

Náklady na věrnostní přídatek se uhrazují z veřejných prostředků.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři průmyslu, práce a sociální péče a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

Kliment v. r.

Erban v. r.

249.

Zákon

ze dne 17. listopadu 1949

o berních úlevách při uspořádání některých právních poměrů družstev, spolků a jiných právnických osob.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Za účelem rozšíření a vybudování společensky pokročilejších forem hospodaření a tím zároveň k usnadnění výstavby a přestavby československého hospodářství a dále za účelem hospodárného uspořádání jiných organizací poskytují se berní úlevy v rozsahu dále uvedeném.

Oddíl I.

Úlevy při uspořádání některých poměrů družstev a jiných právních útvarů.

§ 2.

Úlevy pro splnutí družstev.

Splynou-li dvě nebo více družstev, osvobozují se od poplatků, od daně z obohacení, od daně z obchodu cennými papíry a od dávky za úřední úkony ve věcech správních (— dále jen: „poplatky“ —):

1. právní jednání, listiny a knihovní zápisy, kterých je třeba k převodu majetku družstva zanikajícího splnutím na družstvo přejímající,

2. podání, úřední vyhotovení a úřední úkony, pokud jich je třeba k provedení splnutí.

§ 3.

Úlevy pro přeměny společností v družstva.

Jestliže se obchodní společnost přemění ve veřejném zájmu, zejména v zájmu plnění jednotného hospodářského plánu nebo v zájmu přechodu k vyšším formám hospodaření, v družstvo, osvobozují se od poplatků:

1. právní jednání, podání, úřední vyhotovení a úřední úkony, pokud jich je třeba k provedení přeměny,

2. listiny o přeměně, pokud neobsahují jiná poplatná ujednání, kterých není třeba k provedení přeměny.

§ 4.

Úlevy pro některé převody majetku na družstva.

Jestliže se majetek (jednotlivý závod, část majetku) družstva převede na jiné družstvo, anebo jestliže se majetek obchodní společnosti nebo spolku převede ve veřejném zájmu, zejména v zájmu plnění jednotného hospodářského plánu nebo v zájmu přechodu k vyšším formám hospodaření, na družstvo, osvobozují se právní jednání, listiny a knihovní zápisy o převodu uvedeného majetku na družstvo od poplatků.

§ 5.

Úlevy pro převody majetku při uspořádání poměrů spolků a nadací.

Jestliže se majetek spolku nebo nadace, zanikajících sloučením nebo zrušením, převede na jiný spolek, na jinou nadaci nebo právnickou osobu v důsledku nového uspořádání politických a hospodářských poměrů a se souhlasem příslušného ústředního úřadu nebo krajského národního výboru, osvobozují se právní jednání, listiny a knihovní zápisy, kterých je třeba k uvedenému převodu majetku, od poplatků.

Oddíl II.**Úlevy při některých převezech majetku ve veřejném zájmu.**

§ 6.

Úlevy pro některé jiné převody majetku.

Vláda může usnesením promíjetí nebo snížovat poplatky při převezech majetku na právnickou osobu, jestliže se tyto převody provádějí ve veřejném zájmu, zejména v souvislosti s novým uspořádáním veřejné správy nebo hospodářství; při jednotlivých takových převezech majetku může povolití stejné úlevy ministerstvo financí.

Oddíl III.**Ustanovení společná a závěrečná.**

§ 7.

Obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Při převezech nemovitostí, pro které se poskytují úlevy podle tohoto zákona, se nepředpisuje a nevybírání obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

§ 8.

Přechodná ustanovení.

(1) Ustanovení §§ 1 až 7 se vztahují také na převody majetku a přeměny, které byly provedeny po 31. prosinci 1947, a to ustanovení § 5 též na převody majetku spolků provedené podle opatření nebo na podnět veřejného orgánu (akčního výboru), u kterých však není třeba zjišťovat souhlas. U převodů a přeměn provedených před uvedeným dnem, a to v zemích českých po 5. květnu 1945, na Slovensku po 29. srpnu 1944, mohou krajské národní výbory povolití stejné úlevy. Poplatky zaplacené před vyhlášením tohoto zákona se nevracejí.

(2) Dodávky provedené do 31. prosince 1948 při převezech majetku, uvedených v předchozích ustanoveních, se osvobozují od daně z obrátu a od cenových vyrovnávacích částek. Ustanovení § 11, odst. 5, věty první a § 11, odst. 6 zákona ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obrátu, zůstávají však nedotčena.

§ 9.

Účinnost a provedení zákona.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbude jí dnem 31. prosince 1950, vláda však může nařízením prodloužit jeho účinnost vcelku nebo částečně až do konce roku 1953; provede jej ministr financí v dohodě s ministrem vnitra.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

250.**Zákon****ze dne 17. listopadu 1949,****kterým se mění a doplňuje zeměměřický zákon.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Působnost, kterou vykonávají podle zákona ze dne 16. dubna 1948, č. 82 Sb., o úpravě působnosti ve věcech veřejného vyměřování

a mapování (zeměměřický zákon), ministr financí a ministerstvo financí, přechází na ministra techniky a ministerstvo techniky.

Čl. II.

Zákon č. 82/1948 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. Slova „ministr financí“ se nahrazují ve všech ustanoveních slovy „ministr techniky“ a slova „ministerstvo financí“ slovy „ministerstvo techniky“.

2. Ustanovení § 1, odst. 2, písm. e) zní:

„e) veškeré práce potřebné pro zakládání, obnovování a udržování pozemkového katastru podle zákona ze dne 16. prosince 1927, č. 177 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení (katastrální zákon), jako jednotného uceleného díla;“.

3. V § 1, odst. 2, písm. g) se za slova „jakékolí rozmnožování“ vkládají slova „a vydávání“.

4. Ustanovení § 3, odst. 3, věty první zní:

„Sazby poplatků za práce spadající do veřejného vyměřování a mapování a za používání jejich výsledků a podkladů stanoví ministerstvo techniky v dohodě s ministerstvem financí vyhláškou v Úředním listě.“

5. § 4 zní:

„(1) Vrchní řízení a dohled ve věcech veřejného vyměřování a mapování přísluší ministerstvu techniky.

(2) Veřejné vyměřovací a mapovací práce obstarávají, s výhradou ustanovení odstavce 3, krajské národní výbory a okresní národní výbory, po případě národní výbory vykonávající jejich působnost.

(3) Veřejné vyměřovací a mapovací práce celostátního významu a práce zvláštní povahy a důležitosti vykonává ministerstvo techniky zvláštními přičleněnými ústavy, jejichž organizaci, působnost a názvy upraví vláda nařízením.

(4) Zaměstnanci přičleněných ústavů tvoří samostatné osobní stavy.“

6. Ustanovení § 7, odst. 2 zní:

„(2) Ministerstvo techniky může vyhotovovat, rozmnožovat a vydávat i jiná mapová díla.“

7. § 11 se zrušuje.

Čl. III.

(1) Zaměstnanci, kteří dosud obstarávají úkony veřejného vyměřování a mapování v oboru ministerstva financí, se převádějí do oboru ministerstva techniky.

(2) Ministerstvo techniky přejímá všechny spisové, měřické a písemné operáty, všechna zařízení a všechny provozní materiál sloužící účelům uvedeným v § 1, odst. 2 zákona č. 82/1948 Sb.

Čl. IV.

Den, kterým se okresní národní výbory ujmou výkonu působnosti ve věcech veřejného vyměřování a mapování podle § 4, odst. 2 zeměměřického zákona, určí vláda nařízením. Dokud se tak nestane, vykonávají tuto působnost katastrální měřické úřady.

Čl. V.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1950; provedou jej ministři techniky, vnitra a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Kabeš v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

251.

Vládní nařízení

ze dne 15. listopadu 1949,

kterým se zmocňují ministři financí a národní obrany, aby některým bývalým příjemcům odpočívňích a zaopatřovacích platů obnovili nárok na tyto platy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 15, odst. 1 zákona ze dne 23. února 1949, č. 63 Sb., o úpravě právních poměrů některých

veřejných zaměstnanců a příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů, kteří zůstali v době nesvobody na území Československé republiky obsazeném cizí mocí (dále jen „zákon“):

§ 1.

Ministři financí a národní obrany se zmocňují, aby v oborech své působnosti obnovili nárok na odpočivné (zaopatřovací) platy, který se považuje za zaniklý podle § 1, odst. 2 zákona, těm bývalým příjemcům, u nichž jsou splněny podmínky § 2 tohoto nařízení.

§ 2.

Nárok na odpočivné (zaopatřovací) platy lze obnoviti jen těm příjemcům, jejichž pensijní zaopatření bylo v době okupace převzato Německou říší, kterým již byla po dni 5. května 1945 uvolněna výplata jejich pensijních požitků na základě zjištění, že jde o osoby, které se neposuzují podle § 1, odst. 4 dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945, č. 33 Sb., jako Němci, po případě nenabýly za okupace německé státní příslušnosti ani se nehlásily k německé národnosti, a kteří mají kladný poměr k lidově demokratickému zřízení.

§ 3.

(1) Finanční účinnost opatření učiněného podle § 1 tohoto nařízení nastává dnem uvolnění výplaty pensijních požitků, i když šlo jen o výplatu zálohovou.

(2) Výjimečně může ministr financí, po případě ministr národní obrany v dohodě s ministrem financí, posunouti finanční účinnost tohoto opatření i k dřívějšímu dni.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 12. března 1949; provedou je ministři financí a národní obrany v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

252.

Vládní nařízení

ze dne 29. listopadu 1949

o vrácení československého státního občanství osobám německé národnosti.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 dekretu presidenta republiky ze dne 2. srpna 1945, č. 33 Sb., o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské:

§ 1.

Osobám německé národnosti, které pozbyly československého státního občanství podle § 1 dekretu č. 33/1945 Sb., může krajský národní výbor na návrh okresního národního výboru vrátit československé státní občanství, jestliže mají trvalé bydliště na území Československé republiky a neporušily povinnosti československého občana, zejména nechovaly se nepřátelsky vůči lidově demokratickému zřízení.

§ 2.

(1) Žadatel, který podal včas u okresního národního výboru svého bydliště žádost o vrácení československého státního občanství, vydá okresní národní výbor osvědčení o tom, že se do vyřízení žádosti považuje za československého občana, nejsou-li známy překážky uvedené v § 1 a lze-li podle žadatelova chování předpokládati, že se stane řádným občanem, který se podílí na budovatelském úsilí československého pracujícího lidu; toto osvědčení vydá za stejných podmínek také rodinným příslušníkům pojatým do žádosti.

(2) Krajský nebo okresní národní výbor může toto osvědčení odejmouti během řízení, zjistí-li dodatečně, že žadatel nesplňuje všechny předpoklady vyznačené v předchozím odstavci a v § 1.

§ 3.

(1) Manželé mohou žádat o vrácení státního občanství ve společné žádosti; žádost každého manžela se posuzuje samostatně. Děti mladší 15 let, které jeden z rodičů pojal do své žádosti, nabývají státního občanství spolu s ním.

(2) Vrácení státního občanství stává se pro osoby starší 15 let účinným teprve složením slibu tohoto znění: „Slibuji na svou čest a svědomí, že budu vždy věren a oddán (věrna a oddána) republice Československé a jejímu lidově

demokratickému zřízení a že budu řádně plnit všechny povinnosti jejího občana (její občanky)“. Jen ve výjimečných případech může býti složení státoobčanského slibu ministerstvem vnitra prominuto.

§ 4.

Okresní národní výbor vykonává působnost vyznačenou v §§ 1 a 2 podle směrnic ministerstva vnitra.

§ 5.

Vládní nařízení ze dne 13. dubna 1948, č. 76 Sb., o vrácení československého státního občanství osobám národnosti německé a maďarské, se zrušuje.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

253.

Nařízení ministra-předsedy státního úřadu plánovacího

ze dne 6. prosince 1949

o zrušení nejvyššího úřadu cenového.

Ministr-předseda státního úřadu plánovacího nařizuje podle § 13, odst. 3 zákona ze dne 22. února 1949, č. 60 Sb., o hospodářském plánování (plánovacího zákona):

§ 1.

Nejvyšší úřad cenový se zrušuje dnem 1. ledna 1950.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.